

כב:

עין משפט
נר מצוה

אלא אחר רבא דה"ק מי שהיה בוחלו ב'ו' הקשה ריב"ס למה ליה למינקט דבי האי גוונא שהיה לו כוחל כדחוק ארבע אמות ונפל לימיני שלא יסמוך כוחו ללכת חצירו אלא"כ הרחיק ארבע אמות וליכא לחיוב דלוקא דבי האי גוונא שהיה רחוק כבר ארבע אמות

והרמיקו הרלשון קאמט דלא יספון
אי"כ מאי פירן כסמיון טעמא שלא
יאפלי יאז משום סוקס אלל משום
דוואס; וזלא: **א**זל משום דוואס דא
וואס ולימא דאזיי בעיר ישנה ואומר
ר"מ דבית אהל כנייה לפי שנותנין
מטה וכלים אלל הכותל ועוד י"ל
דבנאר איזאל דוואס דרביסן
שאין כן בבית ולר"י נראה דניחא ליה
לפניו בעיר חדשה דזווא דרישא וכן
היהו דמרחיקין את הכותל וכן
המוחלים אפי"ג דמפסקת בימים
היהו דמרחיקין את הסולם מן השוכן:
ובבמה אמר רב יבא ביה, וזמיה
דבבאסא בוניו וכו' וזבאר

יבינו גרשום

ובענין זה י"ה שכלו מלאותו (כ"ח) וכן
כח. ועס ד"ה (ומה"ט): **בְּמִדְרָא אֵת**
בְּרַחֲמֵי, וְלֹא שֶׁנֶּעֱשִׂי מַגְמְגֵי כְּמִלּוֹ
ד' אֲמוֹת דְּכִיּוֹן דְּקֹלֵי מִן הַדָּז וְאוֹרֵךְ
הַכּוֹתֵל לְרַחֲמֵי שֶׁ חָלָן יוֹסֵל לַעֲמֹד
בְּסוֹף הַכּוֹתֵל וּלְשִׁמּוֹת לְהִסְדִּין:
וְהָאֵן אֵן אֲרֵבֶּעַ אַמֹּת, דְּמַגְמִי
אִיירי נָמִי מִן הַדָּז כִּיּוֹן דְּלֹא
קִישׁ לְרוּחָא אֲלֵהּ מַשְׁחָ מְלִיטוֹת:
לִימָאֵת אֵן חֲתָמָא דְּלֹא כִרְבִי יוֹסִי.
פ"ח: מִדְּקָמָא אֲרֵבֶּעַ טַפִּי
לִימָאֵת דְּלֹא כִרְבִי יוֹסִי וְלֹא קֶאֱמַר
חֲשִׁינְתִּי לְעֵלִי מַשְׁחָ דְּכִוְלוֹר אֲמִי
כִרְבִי וְהִי כְּלוּלָה גִירִי דְּלִיָּהּ מַדְהִיכָה
שַׁמְחָה מַשְׁחָהּ אִיִּירָקָה אֵלֵּי פְלִי דְּרִי
יוֹסִי אֲלֵהּ כְּאֵילָן וְזִ"ל לִפִּי דְּמַתְנִינִי
לְעֵלִי הִוֵּי נָמִי גִירִי דְּלִיָּהּ דְּמִדָּ
שְׂמֹקֶם הַכּוֹתֵל מוֹנֵעַ הַדְּרוֹשָׁא:
כִּרְיִי שִׁיחָא וְזִקָּא אֵת אֲרֵבֶּעַ. שְׂמֹכָא
וְנָתַן לִי וְזִקָּפָה הַסּוּלֵם כְּחִזְיוֹ
וְקַמְ"ל דְּעֵנִי אֲרֵבֶּעַ אֲמוֹת:
וְרַחֲמֵי גִּרְמָא הוּא. מִימֵה דְּלֹא פִּירָךְ
הִי לְעֵל גִּנִּי דְּרוּשָׁא:
זֵאת אֲמוֹרֶת גִּרְמָא בְּנוֹקָן אֲמוֹר.
וּמַעֲרִיקָא קִ"ד הִי הִיכִי
(א) דְּמַעֲרִיקָא פְּטוֹר כִּי דְּמוֹת הַכָּהֵן
מַשְׁחָה גִרְמָחַם נְמוּקִין דְּפִטְוֹר וְכֵן כֵּן

[illegible]

החוקר אבנר כמאל מביא בחלקו: במידה את כוחו. שעשיהו זה למעלה כמדורן מאן ומאן שאני יכול לעמוד
החוקר אבנר כמאל מביא בחלקו: במידה את כוחו. שעשיהו זה למעלה כמדורן מאן ומאן שאני יכול לעמוד
החוקר אבנר כמאל מביא בחלקו: במידה את כוחו. שעשיהו זה למעלה כמדורן מאן ומאן שאני יכול לעמוד

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

הבא לסמוך. מחצילה כותל אלל כותל חצירו: וזה מי שיהי קמני. אלמא כדר יהיה: ופעל לא יסמוך. לא יקריבו ללד כותל חצירו: דוואר דהבא מעלי הפסס. מה דשעין דרגל בין שני הכתלים תמיד מוטיל לשני הכתלים לבהמות הקדושים ימירום הכתלים ולא ימונו:

אלה כותל גינה. מתוך שאין דשן
אחתה מבנים זריכה דשה ממחן:
עיר חדשה. שעדיין לא גירשה אף
כותל חר זריכה דושה: למעטן
זרין להגביה שיעור שלה יצן בהשענו
על כותלו וישפיל ראשו וירכה דרך
חלונות (ויראה) בבית מבניו: שלא
יעמוד. על ראש עוני כותלו וירכה:
ומכנגדו. זרין להרחיק כדי שלא
יאפיל ולא יביט מנה דכריי' שיערלה:
שטחא שלא יאפיל. ששענו חלונות אלה
משום דושה שאין עס בחיטות אלא
לא חישקין לדושה: מן הסד. שאין
הכותל (ו) ההחזקו מהלך לחזק כותל
ראשון אלה מן הסד הוא בא חס ו
ממורה חלונות מן בא מפאן לדורס

וראש עוציו כנגד החלון ומאפיל דהכא
ליכא תליחא לדיושא דההוא פורחא:
וכסא. כדי שלא יאפיל לתנא דבריינא
דלא היכי שעורא: והלא מליץ. כיון
דמקח הוא אע"פ שהוא מגביהו יכול
להלץ: כדמיר אש. כופלו. עושה
ראש כופלו מדקון ומשפטו ללד
התלוותו עד שאינו ראו לא לעמוד
עליו ולא להשען עליו: משיי רוחוס.
שני כחלים וזה כנגד זה משיי כ"ד
החלון: אש הכופלו על המוחילה
אמור. מוחילה הוא ליצור גדול כעין
עגליא שגנו ומנחתם לאורח הכופלו
על הכופלו ומי הגג וזין לתוכה והיא
מקנתם לפי שזו אורח כופלו
מהלך על פני חצר חצירו ומוחילה
עליו כיון שזו להרחיק ממנה אש כל
אש וזו חצר חצירו אמר אש כל

[illegible]

דלי משום דוועא הא אויל ואפי' מוסיף. חתם השיעור:
בתנ"י מרחיקין את הסולם מן השוכן. אם י' לזה שוכן בחצירו
 סמוך לכותל שבין שתי החצירות ותבירו בל' להעמיד סולם בחצירו
 אלל הכותל ירחיקו מן השוכן ארבע אמות: **כדי שלא ספקו**
במשי"ה. מן הסולם לשוכן ותבירו את החיטוב והיא ארבע אמות:
גמ' **למא מנני' דלא כרבי יוסי**. דפלגי בסיפא דפריךין (וכה) בנוטע
 אינן סמוך לגבול שוכן ועובא מילי איכא במתמיחין דודאי לאו כרבי
 יוסי אלל למא אל' ו' דסולל מיעיל דלא כרבי יוסי: **בנייר דיליט**.
 תלמיס התיאלי' מן חדר גופו של בעל הית' ממח: **דכדדי דנא דמנא** אל'
 בעד שאחזו בסולם קפסה: **גרמא בנייקין אסור**. ואפי' (וי) למ"ד
 (ובין דף קס' ג.) דלא דאין דינא דגרמי' ופטור משלם אסור לגרוס
 ושכחא להסולל גרמא להיזק חצירו מעכב: **סאלל**. דקליס קעיטס:
 אומני

ומחלו וחילקו רבינו יצחק לשון א' דדינא דגרמי חייב היינו שפועה
ועם ממשא שבה ההרץ וכל הנקל עיביר אה ובעיביר עמלו
וגם חלומה שבה שפועה חלום אה ההרץ ונרמא לרמזא חלומה דגרמי
סו חכמים וטעם דקנסו שלא יהא כל אחד הולך ומויק לחבירו בעין
ס רבי מאיר כי היכי דקנים במטמא ומתמא אחד שוגג ואחד מדיד:
אמו

גרייה רידיה והכא מודה דמרחיקין ד' אמות; והא גרמא היא, דבאותה גרמא שלו קפצה ולא דעבי הוינים למייה והא מודה ר' יוסי דבגרייה רידיה חייב היכא דעביי איהו ביריס כדגרסינן במ"ס דף חד בעלינה וחד כחתונה כו' דהכא מודה ר' יוסי בגרייה רידיה משום דעילא משו ידיה ונפל על הא גרמא ודאמי חייב; תלמי, אילנות בחוריס.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נבי' אמר רב יצח' (ב) שם דמנה ליה (יחזק' עמור) חלמי' ויצי' דרשי ליה ליה: (ג) רש"י דיה קן הולד שזין היסתיל האחר מהלך: (ד) ר"ה נגמול וכו' ואפי' לזמאן דלול דיה וכו' מעבד עילווי הסיד: (ה) תוש' דיה אלת וכו' מ' היכי דפטור הינ מל' ומינה דמשיקתא נחמק: (ו) מל' ביט דבשעתא מחזקא ר' הוה:

לעזי רש"י

קעל"א [קיליניט"א].
סרוב צינור.
טרטרין"א נמיה.

מוסף רש"י

מודי ר' יוס' בגרי יודיה.
אש"ג דאמר על הנק.
להרמק את עמנו.
היכי דלא אדם עמנו מדיק.
נעון ארין וזר ששפת
רשמיא חזן מדיק אלא
הרשעס נדעין ויחשפטין
למלחין נאמן. אכל הי
אדם עמנו מדיק יורק י.
חזי מידה הוא דלא נרמא
נדחקין הוא דחישטר אלא
מדיק ממא הוא אדם מועד
למלחין ער ימן סוג ומודי
(בבב)

בֵּינֵי גֵרָשִׁים (הַמִּשְׁכָּה)

[illegible]

החץ ומוזיק באותה זריקה
החיים בו כך אם מוזיק
איום לחיבור בידיים ודאי
חייב אצלי רעביה בתוך
שלו ומיט' הוי האב גיירה
דימטיין דברדי דמנת ליה
לפולס בתוך ד' אמות שלו
ימנן יקפצה הוריא נמיה
בחבור רעבה לשובר והיני
איהו בידיה ולא קא מאכיל
זו דמנת כי עדי דהווי דידי
נאה רעבר בידיים אבל האב



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones